

VĚSTNÍK 1937 2017

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

I KŘESŤANÉ MAJÍ SVÉ DNY...

Asi to všichni znáte: už od rána se všechno kazí, začne to přeslechnutím budíku, pak přecpaná tramvaj, nějaká mrzutost s kolegou, zavirovaný počítač... a večer si řeknete: tak tohle byl opravdu den „D“. Někdo má pro něj i lepší název.

Možná znáte písničku od Marka Ebena: Mám dny, kdy vypadám skvěle, a dny, kdy vypadám strašně... Doporučuji jako antidepresivum.

Podobné to ale může být i v našem duchovním životě: o něco se snažím a výsledek je téměř opačný. Pokouším se o opravdovou modlitbu a přistihnu se, že místo modlitby se s někým dohaduji, něco plánuji nebo se v duchu za něco stále omlouvám kdoví komu.

Že si vlastně ani neuvědomím, že je zde kromě mne i můj Bůh. Znamená to, že takový den je ztracený? Námaha naprosto zbytečná? Naštěstí Bůh se na naše snažení dívá jinak, nezávisle na našich pocitech. Důležitá je právě ta snaha. Nicméně i s takovým „mizerným“ dnem je potřeba se nějak vyrovnat. Je potřeba ho večer nějak uzavřít, zkompletovat a – to nejdůležitější – odevzdat Pánu. Se vším všudy, s nezday, pocity marnosti, křivdami i hříchy. Jedině on může napravit to, co jsme opravdu pokazili, doplnit, co chybí, a všemu dát hodnotu věčnosti. Poprosit – poděkovat – odevzdat. Myslím, že pak těch opravdu „špatných“ dnů bude jen velmi málo. **sr. Bernarda**

Lhotecký běh odstartoval (foto Jan Šilhavý)

ÚZEMNÍ ROZHODNUTÍ PRAVOMOCNÉ

V předvečer památky Panny Marie Královny nevyhověl Magistrát hl. města Prahy odvolání našich sousedů a potvrdil územní rozhodnutí vydané Úřadem MČ Praha 4. Nyní je na řadě žádost o stavební povolení. I zde mohou nastat různé obstrukce. Nicméně stěžejní právní krok máme za sebou, a můžeme tedy oficiálně zahájit propagaci a získávání prostředků. To byl

také hlavní důvod společné schůze ekonomické a pastorační rady ve středu 6. září. Mgr. Jiří Kučera, s kterým máme z dřívějšíka uzavřenou smlouvu o fundraisingu (shromažďování zdrojů), souhlasil s tím, že naváže na svou předchozí práci přerušenu odvoláními sousedů. Veliké díky za vaše modlitby a podporu! O dalším vývoji vás budu informovat.
P. Jiří Korda

STARONOVÁ EKONOMICKÁ RADA

Dále jsme na zasedání rad probírali připravovanou kanonickou vizitaci farnosti 19. září. Protože současné ekonomické radě – PharmDr. Martin Aringer, JUDr. Ing. Jakub Hradec, Ing. Zuzana Králová, David Maruška, DiS. a Mgr. Jiří Kučera – končí mandát 30. října, rozhodl jsem se, se souhlasem obou rad, jmenovat na další tříleté období stávající členy. Jen místo posledně jmenovaného, který již nechce být v radě z důvodu své práce farního fundraisera, přibude do ekonomické rady farnosti JUDr. Jiří Gorčík.

Po vyřešení personálního obsazení ekonomické rady pokračovala ve schůzování už jen rada pastorační. Shrnuli jsme uplynulé období. Zde bych zvláště podtrhl poděkování starším kamarádům a kuchačkám z letních chaloupek. Model dvou paralelních chaloupek se osvědčil, takže s ním počítáme i na příští rok. Dále jsme řešili program aktivit v tomto školním roce a podrobně první, a snad ne poslední, ročník Lhoteckého běhu.

P. Jiří Korda

K R Á T C E

- **Křest** přijali: Valerie Jana Čáповá, Jan Chamer.
- **Svatost manželství** uzavřeli Vojtěch Tesárek a Barbora Červinková; Jan Radovanský a Eliška Míčková.
- **Rozloučili** jsme se s paní Jaroslavou Holíkovou a Václavou Mattesovou.
- **Pastorační rada farnosti** se sejde 4. 10. ve 20.00 v sále sv. Václava.

- Upozorňujeme na **ekumenickou bohoslužbu** a setkání v nemocniční kapli **7. 10.** ve 14.00.
- **Misijní koláč 22. 10.** v rámci misijní neděle připravuje společenství maminek.
- Srdečně zveme na **vernisáž výstavy** v OC Novodvorská 23. 10. v 18.00 k osmdesátinám lhoteckého kostela.

LÉKOŘICE HLEDÁ DOBROVOLNÍKY

Již řadu let působí v rámci Thomayerovy nemocnice Lékořice – centrum podpůrné péče. Jeho cílem je zvýšit kvalitu života pacienta během jeho pobytu v nemocnici. K tomu je ale potřeba dostatečný počet dobrovolníků. Ti navštěvují pacienty, naslouchají jim, nebo pomáhají při dalších podpůrných aktivitách. Chtěli byste se přidat? Stačí třeba

jen jednou týdně na hodinku. Rádi vás v Lékořici nejen zaškolí, ale budou vám oporou i po celou dobu vaší tak smysluplné služby. Více na stránkách www.lekorice.com nebo přímo u koordinátorky Ing. Dagmar Hrubcové, e-mail dagmar.hrubcova@ftn.cz nebo na tel.: 603 248 039.

P. Jiří Korda

POZVÁNÍ DO KAPLE SV. VÁCLAVA

Koordinátorka duchovní péče a nemocniční kaplanka v Thomayerově nemocnici Mgr. Doubravka Vokáčová srdečně zve do kaple sv. Václava.

▪ **Sobota 7. 10. ve 14.00**

Ekumenická bohoslužba za Thomayerovu nemocnici a odvalu k nezištné lásce a pokorné službě druhým. Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. (Řím 12, 15-16)

▪ **Čtvrtek 12. 10. v 16:00**

Koncert žáků, absolventů a učitelů ZUŠ Křtinská. Vstup volný.

▪ **Čtvrtek 26. 10. v 16.00**

Tradiční „Ztišení“ nabízí všem prostor pro ztišení, modlitby, zpěv, společné čtení z Bible a milé společenství. Všichni jste srdečně zváni!

SVÁTEK SV. FRANTIŠKA VE STUDÁNCE

Zveme vás na podzimní oslavu úrody – svátek sv. Františka – proběhne ve čtvrtek **5. 10.** na zahradě CMŠ Studánka od 15.45 hod. Prosíme rodiče, aby přinesli na tento den plody podzimu, jak ovoce a zeleninu,

tak to mohou být plody z luk a lesů. Děkujeme.

Děti a rodiče se zde seznámí s legendou o sv. Františkovi, bude pro ně připraveno výtvarné vyrábění apod. Těšíme se na vás.

Magda Vlčková

„POVÍDÁNÍ SE SPORTEM“ V CMŠ STUDÁNKA

Církevní mateřská škola Studánka letos zahajuje již třetí ročník úspěšného projektu „Povídání se sportem“. Projekt je zaměřen na děti předškolního věku, na ty nejmenší, které se sportem teprve začínají. Mnoho dětí si nedokáže rozmanitost sportu vůbec představit.

Rádi bychom je seznámili s co možná nejvíce sportovními odvětvími, aby až přijdou do školy, měly už lepší představu o tom, jaký kroužek si vybrat. Potvrdilo se nám, že spolupráce s profesionály je pro děti velkou motivací a jejich úspěchy velmi inspirativní.

Toto setkání se realizuje formou návštěv našich úspěšných profesionálních sportovců ve školce, kteří dětem daný sport představí, ukážou výstroj, vybavení a hlavně si děti můžou daný sport i vyzkoušet. V druhém ročníku jsme náš projekt rozšířili o návštěvy profesionálních sportovišť. A tak si děti vyzkoušely baseball v **baseballovém klubu Eagles** nebo hrály tenis s profesionálními trenéry **tenisového klubu LTC Modřany 2005**.

Školku navštívily takové sportovní hvězdy jako **Imrich Bugár**, fotbal si s dětmi zahrál **Antonín Panenka**, aerobik si zacvičily s **Olgou Šípkovou**, gymnastiku jim představila naše bývalá reprezentantka **Lenka Oulehlová**. S basketbalem děti seznámil trenér s mezinárodním věhlasem **František Rón**.

Druhý ročník byl zakončen sportovním odpolednem pro celé rodiny v golfovém klubu Hodkovičky. Odpoledne vedl Karel Skopový se svými syny spolu s kolegy z **Golfové akademie Skopový**.

V tomto školním roce nás čekají další zajímavá setkání, některá jsou v jednání, ale můžeme prozradit, že pozvání k nám už přijala atletka **Jarmila Kratochvílová**, která nás navštíví 4. října 2017.

Magda Vičková

ÚKLID PÍŠOVICKÉHO LESA

OS Studánka zve na společně strávené **sobotní dopoledne 7. 10.** při již tradičním úklidu Píšovického lesa. Sraz bude v 9.30 u retenční nádrže v ulici Rakovského. Zakončíme okolo jedenácté hodiny společným občerstvením (slané i sladké příspěvky vítány). Pytle a rukavice budou k dispozici, děti čeká malá odměna.

Magda Vičková

VÝZVA FARNÍKŮM

Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. **(red.)**

FARNOST LHOTECKÁ

V 50.–60. LETECH 20. STOLETÍ

V souvislosti s letošním jubileem našeho kostela otiskujeme již deváté pokračování paměti pana Ing. Vladimíra Turka – o lhoteckých varhanicích.

V druhé polovině 50. let ve lhoteckém kostele hrával pan Narcis Trapl, který mne učil hrát na varhany, i když jsem ještě ani nedosáhl na pedály. Hrál jsem jen ve všední dny, kdy se hrálo převážně na harmonium, přestěhované na Lhotku ze zrušené nemocniční kaple v Krči. Protože pan Trapl byl velký hudebník a sbormistr (za něho se pravidelně zpíval na Lhotce gregoriánský chorál a v neděli odpoledne při požehnání se zpívaly i nešpory), přivedl si ke konci roku 1954 jako výpomoc pana Vlastimila Eichlera, který bydlel v Hodkovičkách v malém domku v ulici V Lučinách. Často jsem ho tam v neděli po mši svaté v deset hodin doprovázel, když nemohla slečna, která se o něj starala. Byla to starší paní, drobné hubené postavy, postižená hrbem na zádech. Věrně jej doprovázela na Lhotku do kostela, většinou chodili pěšky.

Když se rozhádal P. Novák se Lhoteckým sborem, opustil pan Narcis Trapl varhany a zůstal jen pan Eichler, kterého jsem ve všední dny zastupoval na harmonium, aby se ušetřilo za proud. Ve všední dny se za P. Nováka smělo hrát na varhany, jen když bylo přítomno minimálně dvacet lidí, což bývalo ojediněle, a to v květnu na večerních májových.

Vlastimil Eichler byl nevidomý a měl absolutní sluch. Vytvářel si sám harmonii doprovodu písní a měl výbornou techniku hraní. Uměl číst slepecké noty

jednou rukou a druhou hrát při mši melodii písně i s doprovodem. Liboval si hodně v disharmonických doprovodech, které dráždily. Říkal mi, že ve skladbách právě ta disharmonie lidi vnitřně napíná a pak, když dá na závěr harmonický akord, že to lidi uklidní. Já jsem mu namítal, že ale té disharmonie nesmí být moc, aby se lidé opravdu na závěr zklidnili a neodcházeli z kostela hudbou rozpolceni.

Nakonec paní, která ošetřovala pana Eichlera, zemřela a neměl se o něj kdo starat. P. Rudolf mu zajistil ubytování v ubytovně na Novodvorské, kam za ním chodila a starala se o něj naše farnice paní Marie Kropáčková. Pro pana Eichlera to bylo výhodné, protože autobusem do kostela dojel a zase mohl odjet až domů. V kostele pan Eichler, protože byl nevidomý, potřeboval určitou signalizaci, aby věděl, kdy má začít hrát a kdy zase přestat. Proto pan Narcis Trapl vyrobil pro kněze u oltáře takové „udělátko“. Na všech stranách oltáře i uprostřed bylo na zemi nožní tlačítko - bzučák, na které sloužící kněz vždy šlápl, a pan Eichler věděl, že má přestat hrát. To fungovalo až do doby, než P. Vladimír Rudolf provedl přestavbu hlavního oltáře čelem k lidu. Tehdy byla také přerušena tato komunikace s kůrem a P. Rudolf pak panu Eichlerovi do hry varhan skákal slovy bohoslužby. Proto vždy musel na kůru s panem Eichlerem někdo být a říkat

1937
2017

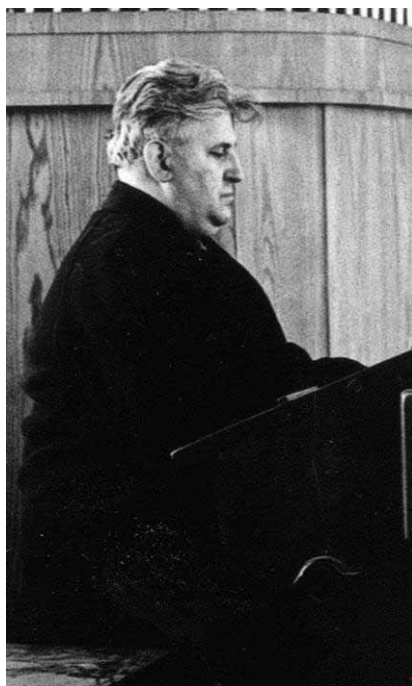
mu, co se děje. Byla z toho trochu nervozita na obou stranách. Pan Eichler byl zaměstnán u družstva Igra, a tak často večer nemohl přijít hrát. Já jsem zase nechtěl být uvázaný k varhanám a nemít možnost nikam vyjet. P. Rudolf tedy hledal další varhaníky. A tak zde v té době také hrával Antonín Balík, Milan Habětín (varhaník z kostela v Braníku). P. Rudolf zainteresoval i pana Sedláčka mladšího, který byl vystudovaný varhaník. Bohužel měl sklony k alkoholismu a často vůbec nepřišel hrát ani v neděli, což byl trapas. Nějaký čas měl P. Rudolf na starosti i kostel v Kunraticích, kde hrála sestra Petra Fanty. Fantův otec zase hrával v kostele v Michli a na Habrovce a Petr ho tam zastupoval. Slovo dalo slovo a Petr Fanta převzal někdy po roce 1970 varhanické křeslo na Lhotce. Pan Eichler na Lhotce hrával až do počátku 90. let, kdy pro stáří a nemoci už nemohl pravidelně docházet. Zemřel na konci 90. let v krčské nemocnici,

kam za ním pravidelně docházela paní Kropáčková, i já jsem ho byl v nemocnici navštívit. V kterém roce přesně pan Eichler zemřel, si bohužel nepamatuji. Ani pohřeb v kostele na Lhotce neměl a jeho hrob je neznámý.

Ještě stojí za připomenutí, že P. Novák zajistil lidem, kteří trvale sloužili lhoteckému kostelu, jak stálému varhaníkovi panu Eichlerovi, tak paní kostelnici Strejcové, sociální pojištění a vyplácel jim stále měsíční platy. Nám by se nyní zdály směšné a ani v té době to nebylo mnoho. Kostelnice dostávala za svoji práci měsíčně 375 Kčs a varhaník 189 Kčs. Byli však sociálně pojištěni a doba, po kterou věrně sloužili kostelu, se jim započítávala do důchodu. To si řada kněží často ani neuvědomovala, a tak některým lidem, zejména na venkově, kteří se věnovali práci pro kostel často celý život, nebylo do důchodu započteno nic.

Vladimír Turek

(pokračování příště)

Lhotečtí varhaníci Vlastimil Eichler, Vladimír Turek, Antonín Balík

SINGALLINAS NA LHOTCE

Ženský sbor sinGALLinas ze švýcarského St. Gallenu zpívá různé žánry ve většinou tematických koncertech. V Praze představí svůj program, zpívaný a cappella: od švýcarské lidové písně až po jazz a pop.

Společný koncert s pražským ženským sborem Nashirou se bude konat v sobotu **14. října 2017** v 17 hodin v kostele Sv. Petra na Poříčí.

V neděli **15. října 2017** budou zpívat sinGALLinas při mši svaté v 10 hodin v kostele Na Lhotce!

Singallinas v akci

KONCERT PRO DUHU

Smíšený pěvecký sbor Gaudium Praha si vás dovoluje pozvat na Koncert pro Duhu ve **čtvrtek 19. října 2017 v 19.00** do římskokatolického kostela Panny Marie Královny míru v Praze

Lhotce. Na programu budou A. Bruckner, E. Hradecký, A. Vivaldi, O. Gjeilo, G. Young, V. Singh, L. Delibes, M. Lingtfoot, W. A. Mozart, G. Verdi a další. Sbormistři: Zdena a Vladislav Součkoví. Klavírní doprovod: Jitka Nešverová. Vstupné dobrovolné ve prospěch Domácího hospice Duha v Hořicích v Podkrkonoší (www.hospic-horice.cz).

AKADEMIE NEJEN PRO SENIORY

Setkání se konají každou 2. a 4. středu v měsíci od 9.30 do 11.00 v **Pastoračním středisku AP** (kostel sv. Vojtěcha), Kolejní 4, Praha 6 – Dejvice.

- 11. 10. Mons. Václav Malý: Proč jsem křesťanem?
- 25. 10. PhDr. Jana Bělová PhD. – Ctěnice: Umění kuté v železe (vstupné 50 Kč)
- 8. 11. Mgr. Martin Opatrný: 90. výročí semináře a kostela sv. Vojtěcha
- 22. 11. Th.Lic. Kateřina Lachmanová PhD.: Teresie z Lisieux
- 13. 12. Mons. Michael Slavík: Adventní duchovní obnova

Erika Kroupová

NABÍDKA PRO SPOLEČENSTVÍ MAMINEK

Možnost setkání nad tématy výchova dětí ve víře a citová a sexuální výchova dětí předškolního věku nabízí PS-Centrum pro rodinu společenstvím maminek přímo v jejich farnostech. První setkání proběhla ve Strašnicích a před prázdninami 20. června měly maminky z naší farnosti možnost setkat se nad tématem Citová a sexuální výchova.

Ukazuje se, že sexuální výchova a výchova ve víře spolu úzce souvisí, protože člověk je jednotou duše a těla. Papež František v dokumentu Amoris Laetitia také speciálně zdůrazňuje důležitost správně pojaté sexuální výchovy a následně hovoří o výchově ve víře. Právě v předškolním věku budujeme základy zdravé sexuality, stačí překonat počáteční obavy a ostych. Stručný obsah přednášky je obsažený v článku na internetu na stránce <http://www.manzelstvi.cz/zivot-v-manzelstvi/rodina-s-detmi/nez-se-dite-zepa.html>.

Další přednáška, tentokrát o výchově

dětí ve víře, se bude konat **17. října** od 10.00. Na setkání maminek s malými dětmi na Lhotce přijde Ing. Klára Kudrnová, dlouholetá katechetka a zkušená maminka čtyř dětí.

Maminky starších dětí srdečně zveme do Dejvic v sobotu **4. listopadu** od 15.00 do 17.00 hodin do sálu sv. Vojtěcha na přednášku PhDr. Ivany Bernardové Úskalí dospívání aneb jak se připravit na pubertu svých dětí.

Jana Šilhavá

Foto Člověk a víra /Jana Havlová

NEŠPORY U KAPLIČKY SV. BARTOLOMĚJE

Barokní kaplička v Hodkovičkách u zastávky Černý kůň je pozůstatkem hospodářského dvora patřícího ke špi-

tálu sv. Bartoloměje. Předci nám ji postavili především proto, abychom se modlili, a proto vás opět po prázdninách zveme k pravidelné společné modlitbě nešpor. Modlíme se **v neděli od 19.00. Přijďte: 8. 10., 22. 10; 5. 11., 19. 11, 3. 12. a 17. 12. 2017**

Magistrát hl. města Prahy se rozhodl pro opravu kapličky. Zatím bez přesného termínu.

Rodinné společenství **Úterníci (JŠ)**

ZACHEUS NA LHOTCE

Hledáte zajímavý program pro vaše společenství? Přemýšlíte o svém duchovním růstu? Pak právě vás může zaujmout ZACHEUS.

Kurz Zacheus má své počátky v komunitě Emmanuel. Tvůrcům šlo o proměnu člověka „z křesťana obsluhovaného v křesťana sloužícího“, o proměnu pasivního jednotlivce v člověka „odpovědného za svět kolem sebe“. Za základ si vzali sociální nauku církve a v kurzu ji představují tak, aby se každému z nás mohla stát s radostí životou součástí každodenní praxe.

První posluchače si kurz našel ve Francii, posléze se rozšířil do anglicky mluvících zemí a do Holandska, až přes iniciační mužské hnutí sdružené kolem moravského Setkání a pražské Famílie připutoval přede dvěma roky i k nám do Čech.

Obsah kurzu tvoří osm témat a probíhá v čtrnáctidenních cyklech. Každé téma zahajuje přednáška, v českém překladu k účastníkům z videa promlouvá P. Ladislav Heryan. Přednáška trvá kolem 80 minut a přináší jak teologicko-filozofické výklady stěžejních termínů, tak srozumitelné praktické příklady z běžného života. „Původně jsme se trochu báli, jak večeř udržíme pozornost po tak dlouhou dobu, ale po pěti tématech víme, že to byly zbytečné obavy. Během promluv pa-

nuje hrobové ticho a každý z posluchačů je zcela ponořen do inspirativních myšlenek k probíranému tématu,“ glosují první zkušenosti s pořádáním kurzu Zacheus v naší farnosti organizátoři.

V dalších čtrnácti dnech pracují účastníci individuálně, podle pracovních listů z příručky, kterou má každý k dispozici. Některé úkoly zaberou pět minut denně, jiné účastníka aktivizují několikrát za den. Poté se skupinka sejde ke sdílení, co koho na dané téma oslovilo či jak se dařily zadané úkoly a především: jaký přinesly dopad do každodenního života jednotlivých členů skupiny. Neboť duchovní i osobnostní formace a sladění víry s každodenní praxí je hlavním cílem kurzu. Následují další dva týdny aktivního života s probíraným tématem a přichází nový měsíc a s ním i nové téma, nová přednáška.

Mimořádně důležitou součástí kurzu spatřují jeho tvůrci ve společné i individuální modlitbě frekventantů a zároveň ve sdílné a tvořivé atmosféře skupiny. Bez nich by kurz stěžejní mohl nést ovoce, formovat účastníky a proměňovat jejich životy.

Komunita Emmanuel

Vznikla ve Francii v roce 1973 na základě charismatického hnutí z 60. let. Sídlí v poutním místě Paray-le-Monial, působí však ve více než 70 zemích, včetně České republiky, kam přišla krátce po revoluci. Dnes sdružuje kolem dvanácti tisíc křesťanů z celého světa. Mottem jejího působení je „Bůh s námi“, tedy osobní vztah s Bohem a na jeho základě pak žitá láska namísto pouhého souboru úkonů či zvyklostí. Česká sekce se usídlila na Brněnsku a organizuje například obnovy pro manžele, mládež či ovdovělé osoby, víkendy pro rodiny nebo modlitební skupiny. Více na <http://www.emmanuel.cz>.

A jak se ocitl Zacheus na Lhotce? Během kurzu Alfa se dala dohromady skupinka lidí, kteří našli v hovorech o víře zalíbení a přáli si pokračovat. První měsíce ukázaly, že by skupinka unesla strukturovanější, náročnější program – a výběr padl právě na Zachea. „Po dvou měsících jsme byli v kurzu až po uši. Cvičení jdou přímo ‘na tělo’ a my zjistili, že vedle práce na sobě potřebujeme i trochu odpočinku. A tak jsme si naordinovali vždy po dvou

lekcích setkání přátelské, jen s modlitbou a relaxačním programem. Například nám členové skupinky, kteří navštívili Fatimu a Izrael, promítali fotky a podělili se o zážitky z duchovních cest. Nabrali jsme sílu a od září jsme se pustili do druhé poloviny kurzu,“ dodávají moderátoři lhotecké skupiny. Více o programu naleznete na stránkách <http://www.familia.cz/zacheus/> nebo <http://zachee.com/en>.

Blanka Strouhalová

ZACHEUS SEZNAM TÉMAT

1. **Aktéři stvoření.** Stvořitel stvořil člověka ke svému obrazu, tedy jako tvůrce. Člověk má svou práci rozvíjet stvoření a pokračovat v něm.
2. **Ve službě obecnému dobru.** Člověk se podílí na stvoření tehdy, pokud je jeho činnost ve službě obecnému dobru; obecné dobro je základní kategorie sociální nauky církve.
3. **Spravedlivé nakládání s majetkem.** Podílí-li se člověk na stvoření ve službě obecnému dobru, vytváří majetek. Je nezbytný, je nám svěřen: jak s ním nakládat a jak při jeho používání žít správně?
4. **Přednostní volba pro chudé.** Ve společnosti vždy budou chudí. V čem je nezbytná pomoc chudým a slabým, aby se činnost ve stvoření realizovala plným způsobem?
5. **Uplatňování autority.** Je-li činnost člověka podílením se na stvoření ve službě obecnému dobru, vždy bude zapotřebí, aby zodpovědně uplatňoval autoritu a zároveň byl autority poslušen.
6. **Subsidiarita a participace.** Dva základní principy spravedlivého uspořádání společnosti. Každý křesťan je za společnost kolem sebe zodpovědný a je povinen ji budovat.
7. **Jednota a svoboda.** Každá společnost, má-li být spravedlivá a funkční při usilování o společné dobro, musí usilovat o vytváření jednoty v různosti, za současného zachování svobody všech členů.
8. **Umění křesťanského života.** Závěrečná shrnující přednáška. Jejím předmětem je rozvinutí Ježíšových slov „Já jsem cesta, pravda a život“ a výklad epizody o Ježíšově setkání se Zacheem, který je symbolem tohoto kurzu.

FARNÍ PŘÍRUČNÍK – ŘÍJEN 2017

NEDĚLE 1. 10.		26. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00		Mše svatá	
10.00		Mše svatá	
15.00 – nádvoří		Žehnání zvířat	
18.30		Mše svatá	

PONDĚLÍ 2. 10.		Památka sv. andělů strážných	
8.00		Mše svatá	
17.45		Společenství nejstarší mladeže	
18.00		Společenství Alfa plus	

ÚTERÝ 3. 10.			
9.15–11.00		Setkání maminek s dětmi	
9.15		Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi	
15.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici	
18.30		Mše svatá	
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru	

STŘEDA 4. 10.		Památka sv. Františka z Assisi	
8.00		Mše svatá	
8.40–9.10		Výstav Nejsvětější svátosti oltární	
9.10		Modlitby maminek z CMŠ Studánka	
16.30–17.15		Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání	
17.30		Ministrantská schůzka	
18.45–20.00		Setkání spolča (nejmladší nebo prostřední)	

ČTVRTEK 5. 10.		Sv. Faustíny Kowalské	
8.00		Mše svatá	
8.45		Úklid kostela	
9.30		Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ulici	
19.00		Společenství Zacheus	

PÁTEK 6. 10.		1. pátek v měsíci	
15.00		Mše svatá	
15.45		Modlitby proseb	
17.00		Společenství sv. Jana z Boha	
18.30		Mše svatá	
19.15–21.00		Výstav Nejsvětější svátosti oltární	

SOBOTA 7. 10.		Panny Marie Růžencové, 1. sobota v měsíci	
14.00 Thomayerova nemocnice		Ekumenická bohoslužba a setkání v nemocniční kapli	
16.15		Mariánské večeřadlo	
17.00		Mše svatá	
17.45		Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsvětější svátosti	

NEDELE 8. 10. 27. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti
16.30	Farní akademie: Prof. PhDr. Miroslav Verner: Nejnovější objevy českých archeologů v Egyptě
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 9. 10.	
8.00	Mše svatá
17.45	Společenství nejstarší mladeže
20.00	Společenství mužů a otců
ÚTERÝ 10. 10.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 11. 10. Sv. Jana XXIII., papeže	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
18.45–20.00	Společenství mládeže (nejmladší nebo prostřední)
ČTVRTEK 12. 10. Sv. Radima, biskupa	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
19.00	Biblické setkání
PÁTEK 13. 10.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 14. 10.	
17.00	Mše svatá
NEDELE 15. 10. 28. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá, švýcarský sbor SinGALLinas
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 16. 10. Sv. Hedviky, řeholnice	
8.00	Mše svatá
17.45	Společenství nejstarší mladeže
18.00	Společenství Alfa plus

ÚTERÝ 17. 10.	Památka sv. Ignáce z Antiochie, biskupa a mučedníka
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
VÝJIMEČNĚ NENÍ	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 18. 10.	Svátek sv. Lukáše, evangelisty
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek z CMŠ Studánka
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Ministrantská schůzka
18.45–20.00	Setkání nejmladšího spolča (nejmladší nebo prostřední)

ČTVRTEK 19. 10.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
19.00	Společenství Zacheus
19.00	Benefiční koncert sboru Gaudia na podporu Domácího hospice Duha v Hořicích

PÁTEK 20. 10.	Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 21. 10.	Bl. Karla Rakouského, volby do PS ČR
17.00	Mše svatá
celý den, Hradčany	Farní víkend pro rodiny

NEDĚLE 22. 10.	29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ, MISIJNÍ NEDĚLE
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
po mši sv.	Misijní koláč
18.30	Mše svatá
celý den, Hradčany	Farní víkend pro rodiny

PONDĚLÍ 23. 10.	Sv. Jana Kapistrána, kněze
8.00	Mše svatá
17.45	Společenství nejstarší mladeže
18.00 OC Plaza Novodvorská	Vernisáž výstavy k 80. výročí posvěcení našeho kostela
20.00	Společenství mužů a otců

ÚTERÝ 24. 10.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 25. 10.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

ČTVRTEK 26. 10. Podzimní prázdniny	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
19.00	Biblické setkání
20.00	Modlitby Taizé

PÁTEK 27. 10. Podzimní prázdniny	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 28. 10. Svátek Sv. Šimona a Judy, apoštolů, státní svátek	
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 29. 10. 30. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 30. 10.	
8.00	Mše svatá
17.45	Společenství nejstarší mladeže
18.00	Společenství Alfa plus

ÚTERÝ 31. 10. Sv. Wolfganga	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

*Všechny aktivity a společenství jsou otevřené. Změna programu vyhrazena.
V našem kostele jsou trvale k dispozici nízkolepkové hostie,
stačí o ně přede mší svatou požádat v sakristii.*

...A ŽILI SPOLU ŠŤASTNĚ AŽ DO SMRTI

Je to již drahně let, co jsme s manželkou poprvé zahlédli nabídku manželských exercicií. Tehdy jsme si řekli: „Ano, to by se nám líbilo, tam bychom se spolu rádi někdy vydali.“ Znáte to, jak to s takovými „někdy“ zpravidla dopadá. Naše „někdy“ trvalo devět let. Jednu neděli po mši nás oslovila Jarka Danielová, jestli bychom nechtěli jet. Že nám i o děti bude postaráno. A bylo rozhodnuto. Jedeme na Horalku ve Sněžném v Orlických horách.

Na Horalce jsme se sešli s dalšími čtrnácti rodinami, shodou okolností nás bylo osm ze lhotecké farnosti. Dokonce i kněz byl náš.

Následující čtyři dny jsme pak strávili modlitbou, přednáškami, společným tvořením i rozjímáním a odpoledne s celou rodinou na výletech po okolí. Děti v areálu obdivovaly slepice, králíky, ovce a jiná zvířata a hodně si spolu

vyhrály a dokonce našly i odvahu smočit se v bazénu napájeném vodou z horských bystřin.

Exercicie jsme zakončili obnovením manželského slibu při mši svaté v Rokoli u Schönstattských sester.

Větou z nadpisu článku končí většina pohádek. Je to ale s naším manželstvím skutečně tak, že stačí svatba a pak už všechno tak nějak běží bez jakýchkoliv překážek? Nikoliv. Vypůjčím si slova jednoho kybernetika: jakýkoliv existující systém zde na Zemi, do něhož není z vnějšku vkládána energie/informace, se postupně nevyhnutelně propadá do chaosu. Stejně tak je to i s manželstvím.

Díky Bohu i všem za to, že jsme mohli prožít několik báječných dní, které nás budou do budoucna jistě nejednou inspirovat.

Martin Koníček

CHALOUPKA NA BŘEZINĚ

V letošním roce se konaly ve stejném termínu dvě chaloupky. O chaloupce pro mladší děti jste se mohli dočíst v zářijovém Věstníku. Nyní přinášíme také ohlédnutí za chaloupkou pro starší děti.

Milí čtenáři, cesta „starší chaloupky“ začala na Lhotce v neděli 23. srpna. Po mši svaté jsme se spolu s druhou chaloupkou naposledy rozloučili s rodiči a vydali o trochu jižnějším směrem, k Voticím. Avšak cesta románu „Pět neděl v balóně“, podle kterého jsme hráli etapovou hru, nás zavedla ještě dál, až do Afriky.

Tam na nás čekala spousta dobrodružství, nových kamarádství a duchovních impulzů. Jako základnu jsme

tentokrát měli k dispozici skautskou chalupu na samotě s opravdu velkou zahradou a lesem nedaleko. Toho se také hned využilo pro „polní“ mši svatou, když nás přijel o víkendu navštívit náš farář P. Jiří Korda. Jinak se zde ale často hrála házená, fotbal anebo se třeba také střílelo z luku.

Mnoho nám mladším i starším kamarádům přineslo společné rozjímání nad Písmem ve skupinkách pro „témátka“. Pustili jsme se i do delších debat a za-

myšlení nad úryvky z Písma, podobnostvými a vážnějšími tématy jako otroctví, historie církve nebo naplnění života. Mladší kamarádi se také rádi

zapojovali do večerních modliteb, kdy jsme každý den všechno, co jsme prožili, předkládali Pánu. Z nespočtu her, které se za těch čtrnáct dní hrály, stojí určitě za zmínku oblíbené Přístavy. Je zapotřebí rychlé komunikace a spolupráce v týmu s cílem chytře vyměnit obchodní komodity. Nebo jsme si také moc užili konstrukci opravdového balónu z jemného papíru, svíček a špejlí. Tvůrčivosti obecně bylo na letošních chaloupkách učiněno zadost – vyráběla se mýdla, kreslilo se, tancovalo se, peklo se, hrálo se divadlo...

Nejkrásnější zážitky ale asi stejně byly z výletů po okolí. V Táboře jsme navštívili místní ak-

vapark, v Pelhřimově zase Muzeum rekordů a kuriozit. A pak jsme hráli více her, ve kterých bylo úkolem luštit šifry, hledat správnou cestu a odpovídat na

otázky z místní historie a legend – jednou dokonce i za svítání. Nezapomenutelné jsou pak momenty, když se vracíte po celém dni putování společně se svou skupinkou nazpátek do chalupy, slunce zapadá, máte za sebou dlouhou cestu, kdy jste se možná i párkrát ztratili, ale zvládli jste se zase nalézt, a doma na vás čeká teplá večeře.

Jsme moc šťastní, jak milý kolektiv na chaloupce mladší kamarádi letos utvořili. Velmi si vážíme podpory a důvěry od rodičů, farnosti, našich duchovních a moc se těšíme, že se za rok zase setkáme.

**Jenda, Tom, Lída, Éd'a –
– starší kamarádi**

O SETKÁNÍ V OLOMOUCI TROCHU JINAK

Jak mnozí jistě vědí, 15.–20. 8. se konalo Celostátní setkání mládeže v Olomouci. Tentokrát jsem ho ale prožila trochu jinak – v jednom z přípravných týmů.

Celkem asi 700 lidí z přípravného týmu přijelo do Olomouce už 9. srpna, někteří i o dva dny dřív. Ten zhruba týden, než přijeli účastníci, jsme měli všichni spoustu práce. Ačkoli... jak kdo. Třeba sálisté nebo moderátoři přednášek až tak moc ne, ale stavbaři nebo výzdoba, ti měli práce až nad hlavu. My v pressu jsme se snažili napsat dopředu všechny články, u kterých to bylo možné. A pak, na konci přípravného týdne, vydat nulté číslo našeho úžasného časopisu Follow, jehož název jsme až do onoho večera úzkostlivě tajili. Kromě toho, že jsme pracovali, jsme také měli vždy ráno společnou modlitbu a pak slovo na den, pokaždé jiný citát z Bible. Nějak se ujalo zkracovat si dané citáty, trochu si je upravit, aby byly víc srozumitelné. Řekněme to takhle: jak se z „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě.“ (Mt 16,24) stalo „Nemrč a frč!“ bylo ještě docela jasný. Ovšem jak se z „Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako jsem já miloval vás, i vy se milujte navzájem.“ (J 13,34) stalo „Čím víc smradu, tím víc lásky,“ to mi musel někdo ještě dovysvětlit, neb mi to nějak uniklo... Vždycky večer jsme pak měli mši svatou, po které následovalo sdílení zážitků, což bylo někdy samo o sobě velkým zážitkem (například jsme se ujistili, že jezdit výtahem na naší koleji není dobrý nápad, vzhledem k faktu, že se tam někteří zasekli a museli být vyproštěni... Ale takhle dramatické to bylo jen jednou).

Mimochodem, na nábor k pořadatelům (a nejen k nim) je nejlepší P. Petr Soukal, ten opravdu umí udělat reklamu.

Ale všechny tyto zážitky nejsou jediným pozitivem, které přípravný tým přináší! Měli jsme také třeba teplé večere, pořádné porce jídla (možná až moc), dostali jsme cool týmová trička, spali jsme na posteli... Teda ne že bychom nějak moc spali, to zase ne.

Úžasný časopis Follow

Ale nedostatek spánku je taky velké plus! Mohlo se vám třeba i stát, že budete prodávat časopis Jiřímu Stra-

chovi (dal mi 2 Kč gratis!), nebo že budete obědovat u jednoho stolu s biskupem a nebudete o tom vědět (ne, fakt jsem netušila, že je to Mons. Tomáš Holub). Taky se můžete dozvědět nové drby od šéfa (Jendy Balíka, zvaného též Krabica), například o dalších Světových dnech mládeže, a to dřív než ostatní! Ale jen pokud jste

v pressu. A pokud se vám tak jako mně stane, že jste jediný Pražák v týmu plném Moraváků, čeká vás i přátelská šikana! Co víc si přát!

Abych to nějak shrnula: bylo to fakt super, a i když jsem byla v přípravě, o nic jsem nepřišla, ba naopak. A určitě to stálo za to!

Edita Danielová

PODRUHÉ NA SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Letošní setkání mládeže v Olomouci pro mě bylo prvním celostátním setkáním, ale již druhou akcí tohoto typu, protože jsem byla minulý rok na celosvětovém setkání mládeže v Krakově.

Do Olomouce jsem tedy jela s pocitem, že vím, do čeho jdu, a že program i průběh celé akce bude podobný, jako byl v českém centru na setkání celosvětovém. Po Krakově jsem byla připravená už na všechno, takže žádný větší dav ani delší fronta na oběd mě nezaskočila. To byl jistě jeden z důvodů, proč jsem si toto setkání tak užila – větší počet lidí a tím pádem třeba menší pohodlí jsem vůbec nevnímala nějak

negativně, jak to třeba mohli vnímat ostatní, kteří na celosvětovém setkání nebyli. Jak už jsem říkala, oproti Krakovu byly podmínky rozhodně příjemnější.

Do Olomouce jsem vyrazila společně s Johankou, Ondrou, Natálkou, Martinem a Hedvikou. Ubytování jsme byli v kněžském semináři, což byl opět v porovnání s Krakovem úplný luxus – bydleli jsme v pokojích, kde jsme měli i dvě postele, svoje umyvadla a na sprchy se nečekaly žádné fronty, o čemž se nám ani nesnilo. V semináři se mi tedy moc líbilo, akorát to tam vypadá trochu jako vězeňská hala. A mají tam spoustu zrcadel, což bych do místa, kde bydlí jen muži, neřekla. Ale určitě to bylo nejlepší ubytování, jaké jsme mohli mít.

Program byl doslova nabitý. Dopoledne byl vždy společný program v tamní Korunní pevnůstce, což bylo hlavní setkávací místo. Program tvořily na-

Naposledy s P. Jendou Balíkem

příklad diskusní skupinky, různá svědectví, písně a pak následovala mše svatá, kterou měl pokaždé jiný biskup. Odpoledne jsme měli na výběr ze spousty přednášek, takže bylo těžké si vybrat, ale musím vyzdvihnout přednášku Jiřího Stracha, která byla o tom, jak mluvit s Bohem a s lidmi o Bohu, a všem se moc líbila. Dále bylo na výběr z různých sportů, dílen, workshopů a koncertů. My jsme si vybrali koncert Prague Cello Quartet a opravdu stál za to! Po večeri následoval společný večerní program a modlitba, jeden večer byla třeba i modlitba ve stylu Taizé. Myslím, že by si v programu vybral opravdu každý.

V pátek byla pouť na Svatý kopeček. My jsme se bohužel trochu ztratili a sešli z hlavní cesty, takže jsme bloudili v polích, ale nakonec jsme – sice vyčerpaní, ale šťastní – dorazili do cíle.

Dokonce jsme cestou potkali nového kamaráda. Usoudili jsme, že to byla asi zkouška víry. Tam byl program a mše svatá a pak jsme se za tmy vydali zpátky, tentokrát už po správné cestě s ostatními. V sobotu jsme s naší partou obešli kostely a kláštery a v každém z nich jsme se pomodlili desátek na nějaký úmysl. Navštívili jsme i místní ZOO, která je taky moc pěkná.

Zažili jsme za celý ten týden spoustu krásných věcí a na toto setkání budu jistě dlouho a v dobrém vzpomínat. Byl to silný duchovní zážitek a zároveň pěkný čas strávený s kamarády a jsem jim za to všem moc vděčná. Motto celé akce bylo „Nebojte se!“, takže bych tímto chtěla povzbudit všechny mladé lidi z naší farnosti, aby se na tato setkání určitě někdy vypravili. Opravdu to stojí za to a těším se na příští!

Anička Kapsová

Přípravný tým setkání mládeže v Olomouci čítal okolo 700 mladých lidí

NEMÁM ČAS

Odpověď od manžela/ky, sourozence, kamaráda, přítelkyně... Někdy jsme líní, jindy se nám do toho nechce, nebo hledáme tisíce výmluv. Nemám ráda, když mi toto někdo řekne, sama se tomu snažím vyhýbat a čas si najít. O to víc mě mrzí, když mi to řekne křesťan, který pomáhat má v „popisu“ práce.

Vždyť se pořád za něčím honíme. Uvědomujeme si, jak nám čas utíká mezi prsty? Co by se stalo, kdybychom zavolali někomu, aniž bychom po něm něco chtěli, nebo se zeptali, zda něco nepotřebuje? Někdy je to jako s Bohem. Nemám čas jít do kostela, modlit se...

Bylo to jednoho květnového podvečera. Potkala jsem na křtinách jednoho kamaráda, který se mě zeptal, jak se mám a co plánuji v létě? Já jsem mu odpověděla, že malovat byt. A on na to: „Sama?“ „Asi s mým tátou,“ odpovím. A rozhovor se začal vyvíjet v duchu spřádání plánů, že mě samotnou malovat nenechá a někoho sežene. Připadalo mi to jako zázrak, že člověk, křesťan si najde čas, vezme jiné a přijde mi pomoci! A tak se stalo. Domluvili jsme termín, který jsme si měli potvrdit.

31. 7. tedy volám, zda 5. 8. platí a ouha! Dozvídám se, že se nikdo další nepřihlásil a budeme muset malovat sami. Bylo mi do breku a rozhodla jsem se, že uděláme jen jeden pokoj. Světe, div se! Další zázrak. Ve čtvrtek telefon, že sehnal další chlapy a bude nás celkem pět. A tak se v sobotu sešla parta mužů ze Společenství mužů a otců ve složení Karel Sivulka, Tomáš Hrouda, Pavel Kervitcer a Michael Ort a dali se do toho. Celý byt stihli za jediný den. Krásně jsme si po letech popovídali (s některými se znám z mládežnického spolča), zasmáli se, posteskli si. Snědli jsme hromadu dobrého jídla a večer se odebrali do svých domovů.

Děkuji vám, chlapi! Vážím si vaší pomoci a děkuji i vašim manželkám, že vám udělily propustky.

(autorka je redakci známa)

JAK JSEM SE STAL YOUTUBEREM

Dlouho jsem si myslel, že Facebook se mě netýká a že se nemůže stát, abych měl účet na Googlu a dával něco na Youtube. A vida: už sedm let jsem ve facebookové skupině La Grace a nedávno došlo i na ten Youtube. Povím vám, jak se to přihodilo.

O poslední slavnosti Ježíše Krista Krále (20. 11. 2016) jsme šli tradičně na Lhotku na osmou. Sloužil ji otec Jiří a mně se velmi líbila jeho „františkánská“ promluva, že všichni jsme dětmi

jednoho nebeského Otce, a tedy ani političtí oponenti nejsou naši nepřátelé, které je třeba zadupat do země, ale bratři a sestry (proto sestra Merkelová, bratr Trump atd.) To mi přišlo do dnešní doby tak potřebné a osvobozující, že jsem zkrátil snídani a s fotoaparátem se vypravil ještě na desátou v naději, že otec Jiří bude mít i desátou a stejné kázání. Naděje došla svého cíle; velmi amatérskou nahrávku zpoza lavic jsem pak poskytl několika přátelům a pate-

rovi, který se kupodivu nezlobil a dokonce pak o ní ztratil větičku ve Věstníku, čehož dva farníci využili.

V dalším období jsem zjistil, že i jiné promluvy otce Jiřího mě oslovují, a požádal jsem ho o svolení je nahrávat. Abych je nesyslil pro sebe, ale třeba i podpořil hlásání evangelia, přišel pater s myšlenkou Youtube. Založil jsem si tam tedy účet a kanál „Lhotka“, který ke konci srpna obsahoval čtyři kázání. Konzultoval jsem s několika lidmi, kteří mi leccos radili (např. volit pro videa atraktivní názvy); zatím se chci držet

toho, že kvalita je důležitější než kvantita, a že se nebudeme nijak podbízet.

Kdo byste chtěl videa zhlédnout, hledejte na www.youtube.com třeba „Lhotka homilie“. Už teď ale prosím o shovívavost: nejsem žádný youtuber a natáčím na kompak. Navíc nechci moc rušit a chtěl bych dobře prožít mši svatou...

Ještě mám prosbu na závěr. O nedělích bývám často pryč – nebyl byste někdo ochotný mě zastupovat?

Jiří Vavřík

NÁHODA JE BOŽÍ INKOGNITO

Na sklonku srpna jsem s manželem navštívila po dlouhé době přátele ve Chválenicích u Plzně. Kdysi jsem tam jezdila k babičce a za války tam žil můj otec. V poledne nás přivítal zvon v kostele sv. Martina. S dojetím jsem poslouchala a modlila se a vzpomínala na tatínka, který tam dělával zvoníka. Když zvony brala válka, tatínek byl posledním zvoníkem a v roce 2013, po sedmdesáti letech, byl prvním zvoníkem nových zvonů.

Po obědě jsme se jeli podívat na blízkou zříceninu hradu Radyně z doby císaře Karla IV. Z věže se naskytl krásný výhled do krajiny a na město Plzeň. Dále jsme jeli k blízké kapli sv. Vojtěcha na Planinách, lidově zvané „Církvíčka“. Je v ní kámen, na němž jsou podle legendy otištěna kolena sv. Vojtěcha. Ten se v polích u pramene vody modlil při své cestě z Říma do vlasti. Nakonec jsme dojeli ke kostelu sv. Jakuba Většího na Prusínách. Od kostela je krásný výhled do šumavské

krajiny. Bylo těsně před 15. hodinou a právě měla začít mše. To jsme předem nevěděli. Tak nám Bůh otevřel dveře svého domu. Sešlo se nás tam jen několik. Kněz nás pěkně přivítal. Žalm „Hospodine, tvá dobrota trvá na věky“ mě v této situaci hluboce oslovil a též homilie na Matoušovo evangelium 16,13-20 na téma „Kým je pro nás Bůh“. Kdysi jsem také v tomto kostele

Svatý Václav byl namalován podle tehdy mladého mého tatínka

byla se svým otcem. Hrál tehdy píseň Bože, cos ráčil před tisíci roky. Dodnes mi v duši zní krásný silný alt cizí zpěvačky... Dědictví otců zachovej nám Pane... Tentokrát byla mše bez varhaníka a bohoslužby jsou tam jen občas. Bůh nám ale připravil krásný den. Říká

se, že náhoda je Boží inkognito. Tatínek letos na jaře odešel na věčnost skoro v 90 letech. Celý tento náš „výlet“ do minulosti mi připadal jako tatínkův pozdrav z nebe. Bohudíky za krásné požehnané okamžiky.

Eva Kocmanová

POMOC I PRO MLSNÉ JAZYKY

Pan Rudolf si u nás objednal dovážku obědů. Obědy vozíme z restaurace Na Pražance a reakce klientů bývají většinou pozitivní. Panu Rudolfovi však dovážená strava nechutnala a jeho každodenní stížnosti přiváděly naše řidiče skoro k šílenství.

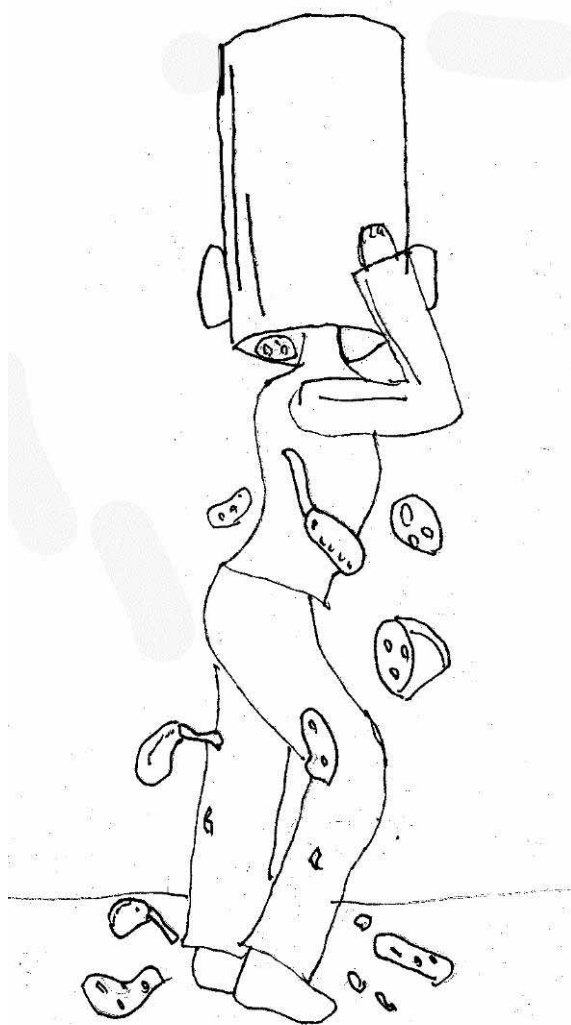

Vedoucí pracovníci mu nabízeli dovážku stravy od jiných dodavatelů, neziskových, státních i komerčních. Na každém dodavateli klientovi něco nevonělo, jeden byl moc drahý, další jezdil až po poledni, a žádné z těch jídel se nedalo jíst. Pan Rudolf si stěžoval, jeho dcera nás prosila, abychom vymysleli, jak ho nakrmit. Sama bydlí mimo Prahu a klient tady nemá příbuzné.

Kolegové se s ním nakonec dohodli, že ho budou pečovatelky navštěvovat dvakrát týdně. Vždycky mu navaří dvě jídla do zásoby a on si je následující dny bude ohřívat. Případně si

zbytek zamrazí a jedno teplé jídlo denně bude zajištěné.

Jako první jsme vyslali vařit pečovatelku Janu. V minulosti pracovala v mateřské školce v kuchyni, kuchařka je výborná. Připravila panu Rudolfovi kotlet znojemské pečeně s knedlíky a zapečené těstoviny. Klient nadšeně telefonoval do kanceláře, chválil a pěl na ni ódy. Prý si moc pochutnal! Jana vaří opravdu ráda a následující návštěvy připravovala další a další lahůdky. Po několika týdnech ji skolila chřipka a sociální pracovníci poslali na návštěvu pečovatele Honzu. Pan Rudolf měl chuť na gulášek. Honza sice v kanceláři tvrdil, že vařit umí,

Copak mám dnes k obědu?

ale v klientově kuchyni byl bezradný. Přestože jsme mu s kolegyněmi radily po telefonu, výsledek za moc nestál. Klient bručel, vrčel a volal po Janičce. Ta se z chřipky zmátořila a pan mlsný byl zase spokojený.

Blížilo se léto, čas dovolených. Sociální pracovníci začali u pana Rudolfa zacvičovat i další pečovatelky. Pan Rudolf byl nabručený pokaždé, když přišel někdo jiný než jeho milovaná Jana. Jednoho dne tam kolegové vyslali pečovatele Jirku, který je mimochodem vynikající kuchař. Pan Rudolf se rozčílil, sotva ho viděl u branky. Hlasitě křičel, že mu žádný chlap do kuchyně

nepoleze, ať kouká táhnout pryč. Máme k němu poslat Janu, jinak nikoho nechce. Ta byla na dovolené a všechny zastupující pečovatelky klient odmítl. Vyjedl všechno, i zásoby v mrazáku. Nakonec zoufale telefonoval, že má hlad. Jana se naštěstí zrovna vrátila z dovolené a nakrmila ho.

Problém nastal v září, kdy Jana dostala nabídku na čtvrtletní pobyt v USA. Dva týdny klienta přesvědčovala, než do kuchyně pustil někoho jiného. Nakonec ustoupil. Vaří mu Marie nebo Jirka a jeho mlsný jazyk je zachráněn. Přeji vám krásný podzim.

Eva Černá

TÉMÁTKA – PODOBENSTVÍ „CHALOUPKY 2017“

Mile nás překvapilo, jak děti reagovaly a spolupracovaly při společné diskusi nad tématky, která jsme pro ně připravili. Duchovní program byl krásný a přínosný pro děti, ale i pro nás starší. Ve Věstníku najdete také malou ochutnávku. Témátka budou vycházet až do prosince.

O MARNOSTRATNÉM SYNU (Lk 15; 11-32)

Na úvod podobenství jsme mladším kamarádům připravili scénku. Děti podle ní následně vysvětlovaly, jak podobenství chápou.

Byli jsme překvapení, kolika způsoby se dá podobenství o otci a svou synech pochopit. Srovnávali jsme tuto zápletku s každodenním životem a setkali jsme se s nejrůznějšími reakcemi. Potěšilo nás, že podobenství už většina dětí znala a především ochotně a se zájmem spolupracovala. Opět se tedy s vámi podělíme o pár vět, které pronesli naši mladší kamarádi v rámci hlubokého zamýšlení se:

„Zachoval bych se jako otec, ale nevystrojil bych mu tu hostinu,“ *Max*.

„Otec znázorňuje Boha, zatímco nás znázorňují synové,“ *Marek*.

„Nejdřív bych se za něho modlil, ale pak bych ho zabil,“ *Pavlík*.

„Dala bych mu najíst, ale pak by nedostal ani korunu,“ *Anička*.

Jsme přesvědčeni, že nám toto zamýšlení nad podobenstvím všem velmi prospělo.

Na závěr bychom vás chtěli pozvat, abyste se nad podobenstvím zastavili a věnovali alespoň chvíli následnému rozjímaní. Stojí to za to, věřte nám.

Vaši mladší a starší kamarádi

PLÁNUJEME

- 23. 10.–12. 11. – výstava** k 80. výročí kostela v OC Novodvorská
- 5. 11. – mše sv. upravená pro děti**
- 12. 11. – vyvrcholí oslavy 80. výročí posvěcení našeho chrámu;** mši svatou v 10.00 bude celebrovat Dominik kardinál Duka; v 18.30 bude celebrantem P. Kamil Vrzal
- 12. 11. – farní akademie** o historii lhotického kostela s farní kronikářkou Evou Kocmanovou
- 12. 11. – koncert rodiny Špačkových** přímo v našem kostele po večerní mši svaté
- 28. 11., 28. 12. – modlitby za národ** u hrobu sv. Václava v 16.15
- 3. 12. – adventní farní odpoledne** 15.00 na Strahově
- 9. 12., 16. 12, 23. 12. – rorátní mše svaté** v 7.00
- 23. 12. po rorátech a snídani zdobení kostela,** stromky a betlémy
- 31. 12. – Svátek Svaté rodiny** v 8.00 a 10.00 obnova manželských slibů
- 7. 1. – farní akademie:** Když pacient není jen „žlučník na pětce u okna“, Ing. D. Hrubcová, Lékořice

PROČ ZPÍVÁ MARIA?

Snad nejkrásnější odpověď na tuto otázku nám dává sv. Jan od Kříže: „Všichni, kteří jsou zamilovaní, zpívají.“ Maria zpívá (Magnifikat), protože je zamilovaná. Je velmi důležité, abychom si uvědomili, že Mariina modlitba nespočívá především v myšlenkách, ale ve skutcích.

Tichá a poslušná služebnice Páně zde propuká v jásot chvály, třebaže nechválí sebe, ale Boha, který zachraňuje. Maria nás učí, že nepotřebujeme nic k tomu, aby nás Boží milost mohla zapálit a proměnit. Bůh jednoduše nemá žádný důvod k tomu, aby nás miloval, on nás miluje, protože nás miluje. Slabost, kterou v sobě objevujeme, není pro jeho lásku překážkou. Dovolme Bohu milovat naši slabost, bezvýznamnost, naši prázdnotu, naši nicotu. Pouze tak budeme skutečně schopni Bohu otevřít své dveře dokořán a on bude moci říct, že naším povoláním, ať už je jakékoli, bude Láska.

José Tolentino Mendonca: Ukrytý poklad, vydalo nakl. Paulínky

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4–Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz
internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.
Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Jan Macek, Jablonec n. Nisou www.tiskem.cz.
Určeno pro vnitřní potřebu farností. Číslo vychází 22. 9. 2017.
Uzávěrka příštího čísla je **5. října**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.